

βογγημάρα ἡ, ἀμάρτ. βογγημάρα Ἡπ. (Ζαγόρ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. βόγγημα καὶ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -άρα.

Βόγγημα, ὁ ἰδ.

βογγητὰ ἐπίρρ. ἀμάρτ. γογγυτὰ Πελοπ. (Κίτ. Μάν.)
Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) βογγυτὰ Πελοπ. (Ἀρκαδ.)—Λεξ.
Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βογγητός.

Μὲ στεναγμὸν ἐνθ' ἄν.: Μοῦ τό 'πε βογγυτὰ Ἀρκαδ.
Εφορτώθεν ἀτο καὶ γογγυτὰ γογγυτὰ ἐπῆεν 'ς ο' ὁσπὶτ'
ὁ φορτώθηκε καὶ στεναζὼν ὑπὸ τὸ βάρος ἐπῆγε εἰς τὸ
ἐπίτι) Τραπ. Συνών. *βογγητῶντα.

βογγητὶ τό, ἀμάρτ. γογγυτὶ ΚΠασαγιάνν. Πα-
ραμύθ. 6 γογγυτὶ ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 45 βογγυτὶ
Πελοπ. (Μεσο.) βογγυτὶ Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βογγητός.

Βόγγημα, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Κατὰ τὸ μεσονύχτι ἀκούει
ἡ χήρα γογγυτὰ βαρεὰ καὶ κούφια ΚΠασαγιάνν. ἐνθ'
ἄν. Καθὼς στεκόμαστε λαφιασμένοι, ἀκούμε βογγυτὶς ...,
τὸ βάλαμε 'ς τὰ ἴσα, ἀκούμε μεγαλύτερο βογγυτὶς (ἐκ
παραδ., δι' ἣν ἰδ. ΝΠολίτ. Παραδ. 1, 297).

βογγητό τό, γογγητό Πελοπ. γογητό Πελοπ.
(Βούρβουρ. Μάν.) γουττυτὸ Κυδων. κοντῶντὸν Κύπρ.
βογγητό σύννηθ. βογγητό πολλαχ. βορ. ιδιωμ. βογγ'τό
Β. Εὔβ. Σάμ. βογητό Ζάκ. κ. ἄ. βογγυτὸ Λεξ. Δη-
μητρ. βογγυτὸ Κέρκ. βογγυτὸ Λεξ. Βλαστ. 104 Δη-
μητρ. βογγυτὸ Θράκ. (Αἰν.) βογγυτὸς ὁ, Πελοπ.
(Ἀρκαδ.) βογγυτὸς Κάσ. βογγητὸς Κάσ.

Ἐκ τοῦ ρ. βογγῶ.

Βόγγημα, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἀκούεται βογγητό σύννηθ.
Ἐβγαίνε τὸ γογητό του δλη νύχτα Μάν. Κάθε νύχτα ἀκού-
εται βογητό, ποῦ σοῦ παίρνεται ἡ καρδιά (ἐκ παραδ., δι'
ἣν ἰδ. ΝΠολίτ. Παραδ. 1, 565) Ζάκ. Τὰ κοντῶντά του
ἀκούονταν ἔναν μίλιν τόπον Κύπρ. Τὸ ἄγριο βογγητό τοῦ
ἀνέμου ΔΒουτυρ. Διωγμέν. Ἀγάπ. 25 || Ποιήμ.

Καὶ εἶχε μάρτυρα εἰς τὸ βράχο | τοῦ Θεοῦ τὸν ὀφθαλμὸ
καὶ τριγῦρο του μονάχο | τοῦ πελάου τὸ γογγητό
ΔΣολωμ. (ἐκδ. ΙΠολυλ.) 72.

Ἀκούει βοή καὶ βογγητό, περπατησὰ 'ς τὸ δῶμα
χωρὶς νὰ βλέπῃ καὶ κορμί, χωρὶς σκιά νὰ βλέπῃ
ΙΠολέμ. Χειμῶνανθ.² 135.

* **βογγητῶντα** ἐπίρρ. κοντῶνσιτῶντα Κύπρ.

Ἐκ συμφύρ. τῶν ἐπίρρ. βογγητὰ καὶ *βογγῶντα
<βογγῶντας μετοχ. τοῦ βογγῶ μετ' ἀναπτύξεως τοῦ
ο πιθανῶς κατ' ἐπίδρασιν τοῦ γόντῶσμαν-κούντῶ-
σμαν, δι' ὃ ἰδ. βόγγημα.

Βογγητὰ, ὁ ἰδ.: Ἀσμ.

Νά σου τῶαι τὸν Σαρατῶνόν τὸ ἔρκετον κοντῶνσιτῶντα.

βογγιάζω Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόγγος.

Δυσανασχετῶ, στενοχωροῦμαι: Μ' ἔκαμε νὰ βογγιάσω
τοῦτο τὸ φόρτωμα.

βογγολόγος ὁ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόγγος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-λόγος.

Ἀνθρωπος ἐκβάλλον ὀγκηθμοὺς ἰσχυροὺς: Γνωμ.
Βογγολόγο ἀγόραζε καὶ πορδοκόπο πούλειε (ἐπὶ ὄνου).

βογγολογῶ Δαρδαν. κ. ἄ. — ΠΠαπαχριστοδ. Θράκ.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Ἡθογραφ. 2, 101 βογγολογῶ (Ν. Ἑστία 11, 149) βογ-
γολογῶν Πελοπ. (Καλάβρυτ.) βογγουλουγῶν Εὔβ.
(Ἀκρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βογγολόγος.

1) Ἐκβάλλω ἰσχυρὰν φωνὴν ΠΠαπαχριστοδ. ἐνθ' ἄν.:
'Ο φάλτης μὲ τὴν τετράγωνη καὶ ἀλύγιστη φωνή του τὸ
βογγολόγησε. 2) Ἀναστενάζω, βογγῶ Δαρδαν. Πελοπ.
(Καλάβρυτ.) κ. ἄ.—(Ν. Ἑστία ἐνθ' ἄν.): 'Ο δυνατὸς ἀέρας
βογγολογᾷ μέσα 'ς τὰ ξερολάγκαδα καὶ τὰ ριζοσπῆλαια
(Ν. Ἑστία ἐνθ. ἄν.) 3) Ἀντηχῶ ἰσχυρῶς Εὔβ. (Ἀκρ.):
Βογγουλουγᾷ τὸν ρέμα ἀπ' τὰ σκούματά τ'ς.

* **βογγομανηταρεῖο** τό, βογομανηταρεῖο Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόγγος, μάνητα καὶ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -αρεῖο.

'Ο κεκλεισμένον τοῦ στόματος ἐκβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ
ἀσθενοῦς ἀναστεναγμὸς (οἶονεὶ μανίας δηλωτικὸς).

βόγγος ὁ, Κέρκ. Κύθν. κ. ἄ. — ΔΒουτυρ. Εἴκοσι
Διηγῆμ. 17 ΚΜπαστ. Ἀλιευτ. 8 ΓΣτρατήγ. Τραγούδ. 74
— Λεξ. Αἰν. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ βογγῶ.

1) Βόγγημα, ὁ ἰδ., Κέρκ. κ. ἄ.—ΚΜπαστ. ἐνθ' ἄν.
— Λεξ. Αἰν.: Πῶς μιλῶντας κάνεις γὰ θάλασσα καὶ ψα-
ρικὴ νὰ λησμονήσῃ τούτους τοὺς δουλιετὲς ἢ νὰ καμωθῇ
πῶς ὁ βόγγος τους δὲ σούβλισε τ' ἀπὲρ του; ΚΜπαστ. ἐνθ'
ἄν. 2) Βοή, ἤχος ΔΒουτυρ. ἐνθ' ἄν. ΓΣτρατήγ. ἐνθ'
ἄν.: Ἡ θάλασσα, ποῦ ἄλλοτε τόσο θορυβοῦσε, φώναζε, εἶχε
βουβαθῇ τώρα, ὁ βόγγος της, ἡ φωνή της δὲν ἐρχότανε
ΔΒουτυρ. ἐνθ' ἄν. 'Ο βόγγος τοῦ ἀγέρα ΓΣτρατήγ. ἐνθ'
ἄν. 3) Ἀγρία μέλισσα (πιθανῶς διὰ τὸν βόμβον ποῦ
παράγει. Πβ. Μ'Ετυμολ. 699 «αἰ αἰθυσιαί, αἰ κληθεῖσαι
βοῦγγες παρὰ τὴν βοήν») Κύθν.

βογγῶ, γογγύζω Θήρ. Μῆλ. Πόντ. (Κερασ. Κο-
τύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) γογγύζω Κρήτ. κ. ἄ.
γογγύζου Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) γογγύζου Θράκ. (Μάδυτ.)
κ. ἄ. γογγύζου Σκόπ. γογγύζω Πόντ. (Ῥοφ.) γογ-
τζύζου Λέσβ. γογγύζου Λέσβ. κοντζύζω Κύπρ. κονν-
τζύζω Κύπρ. κοντζύζου Τσακων. γογγῶ Σκόπ. Στε-
ρελλ. (Λοκρ.) γογγῶ Ἰμβρ. γογγῶ Ἡπ. Σάμ. γο-
γοῦ Πελοπ. (Μάν.) γγογγῶ Αἰγιν. γογγῶ Πελοπ.
(Μάν.) γγογγῶ Μακεδ. (Χαλκιδ.) κογγῶ Κύπρ.
κογγῶ Κύπρ. γογγῶ Ἡπ. Πελοπ. (Βούρβουρ. Οἶν.)
κ. ἄ. γογγῶ Κεφαλλ. κ. ἄ. γγογγῶ Μακεδ. (Χαλ-
κιδ.) Σκόπ. βογγύζω Θράκ. (Σαρεκκλ.) Προπ. (Ἀρτάκ.
Πάνοριμ.) κ. ἄ.—ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2, 64 γογγύζω Κρήτ.
βογγύζου Θεσσ. (Καρδίτς.) βογγύζου Θράκ. (Αἰν.)
βογγύζω Σύμ. βογγύζω Μεγίστ. κ. ἄ. βογγῶ κοιν.
καὶ Πόντ. (Οἶν.) βογγῶ πολλαχ. βογγῶ βόρ. ιδιωμ.
βογγῶ πολλαχ. βορ. ιδιωμ. βογγῶ σύννηθ. βογγῶν
Πελοπ. (Καλάβρυτ. Τριφυλ.) βογγῶν βόρ. ιδιωμ.
βογγῶ Ζάκ. βογγῶν Εὔβ. (Ῥοφ.) βογγῶν πολλαχ.
βορ. ιδιωμ. 'ογγῶ Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. βρογγῶ
Τήλ. σβογγῶ Ἡπ. (Πρέβ.) βόγγω Λευκ.—ΑΒαλαωρ.
Ἔργα 2, 113 καὶ 128 ΣΜελᾶ Κόκκιν. Πουκάμ.² 24 ΙΤυπάλδ.
Ποιήμ. 79—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ βογγύζω, ὁ ἐκ τοῦ μεταγν. γογγύζω κατὰ
παρετυμολογίαν πρὸς τὸ βοῖζω-βουῖζω. Πβ. καὶ ΓΧα-
τζιδ. ΜΝΕ 2,326 καὶ γράμμα β βῆτα (τοῦ παρόντος Λε-
ξικοῦ) 5 α. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. 'Ο τύπ. βογγύζω
ἀπαντᾷται καὶ ἐν Πεντατεύχῳ (ἐκδ. Hesseling) Δευτερο-
νόμ. 32, 10.

1) Ἀγανακτῶ, δυσφορῶ Κῶς Πελοπ. (Βούρβουρ.)

ΤΟΜ. Δ' — 2

